

"ישיבישע בלאט" "לאמדעס" ב"דף היומי" בשו"ת ומ"מ

דף ב.

הערות הארות, ומראי מקומות

כל המנחות שנקמצו שלא לשמן, והמקור לזה ע"י תוד"ה כל שהוא מ"זאת התורה וגו'" שהשוו המנחות לזבחים, ובמה שכתבו שקרא ד"כחטאת כאשם" קאי עיקרו לדרשא דר"י בדר"ח, ע"י מה שהקשה בגליון בש"ס וע"י חידושי הגר"י ז.

שנקמצו שלא לשמן, ע"י חזו"א כז' א' שצ"ל שחיבב גם בשעת ליקוט לבונה כדי שלא יהיה "חצי מתיר", אמנם ע"י קה"י א' א' דרך לגבי מחשבת פיגול אמרינן הכי ולא לגבי מחשב שלא לשמה, ע"ע אור שמח פסוהמ"ק טז ז'.

בגדר ד' מלאכות במנחות, בגדר הולכה- ע"י רמב"ם פסוהמ"ק יג' ו' דזהו מה שמולך להקטיר את הקומץ למזבח, ע"ש במשנה למלך, וע"י קרן אורה לקמן ז., ובגדר זריקה והקטרה- ע"י רמב"ם פסוהמ"ק יג' ו' דמחשבים בזריקתו לאש, וע"י מל"מ שם טו' ב' שהוא כנגד זריקה, אמנם באחרונים האריכו להוכיח מדעת הרמב"ם דמונח בזה ב' עבודות זריקה והקטרה, ע"י ח"י מרן ר"י הלוי עה"ת פר' צו ואור שמח מעילה ג' ג', וע"י אבן האזל פסוהמ"ק טז ז' דבאמת יש פה גם שתי עבודות, הזריקה לאש ומה שתצית האש ברובו, ובשאר עבודות המנחה- ע"י ח"י המיוחסים לרשב"א לקמן ז, דשייך בהם מחשבת שלא לשמה, והוא שלא כדברי התוס' כאן ד"ה כל דלא שייך אלא ב-ד' עבודות, וע"ש קרן אורה.

תוד"ה כל, במה שקשה סתירה בין דבריהם כאן לדבריהם במגילה כ: אי בעי כהונה בתנופה והגשה, ע"י טהרת הקודש יח: ובמצפה איתן שם במגילה.

מחשבת שלא לשמן, אם היא רק כשחשב לבד בלא שהוציא בפיו, ע"י רש"י ע"ב ד"ה אבל ובטהרת הקודש שם, ע"י תוס' ב"מ מג: ד"ה החושב, ע"ש שיטמ"ק בשם התוס' שאנץ, ושיטת הרמב"ם פסוהמ"ק יג' א' דמיחייב במחשבה גרידא, וע"י מנחת ברוך סי' א', וע"י קה"י זבחים סימן א'.

בענין החקירה בגדר פסול שלא לשמן, ע"י מש"כ בתחילת זבחים.

חוץ ממנחת חוטא ומנחת קנאות, ע"י בחידושי הגר"י ז מה גדרם.

ע"ב

רש"י ד"ה ונדבה, ע"י שיטמ"ק וע"י צאן קדשים וטהרת הקודש שם בזבחים, וע"ע קה"י שם סימן ה', ובקוב"ש ח"ב כב'.

עוד באיסור לחשב בקדשים, ע"י רש"י ד"ה מכדי, ע"י ח"י רעק"א ובעולת שלמה, וע"י רמב"ם פסוהמ"ק יח' א', ע"י במנחת אברהם זבחים ח"א עמ' ד' מה שדן בדבריו, וע"י ברמב"ן על ספר המצוות שכחת הלאוין מצוה ד', ובחי' הגר"י ז כאן מה שדן בדבריו.

לימא מתניתין דלא כר"ש, וע"י רש"י דמחלוקתם ב-ב' דברים גם בכל המנחות שלא לשמה אי עלו לשם חובה, וגם במנחות חוטא וקנאות אי פסולות או כשרות, וע"י ח"י ראל' סימן ד' מה שביאר בזה בגדר מעשיה מוכיחים דהוי מעשה המוציא מידי מחשבה הפוסלת וקמ"ל דמהני לא רק לגבי הרצאה אלא גם להכשירה לגמרי.

מנחת מחשבת ומרחשת, ע"י רש"י ד"ה מעשיה היאך היו נעשות, ע"י רמב"ם מעה"ק יג' ז' ובלח"מ שם, וע"י ח"י הגר"י ז.

תוד"ה שחיטה, ת"י על דבריהם, ע"י צאן קדשי מנחת כהן, קרן אורה ושפת אמת, ע"ע טהרת הקודש ובחי' הגר"י ז.

ורמי דר"ש אדר"ש, בשיטת רבי זירא בדברי ר"ש ע"י לקמן מט. ובתוס' שם, וע"י ח"י ראל' ל סי' ד'.

תוד"ה מנחת, ע"י צאן קדשים וטהרת הקודש, וע"ע תוס' זבחים יא. ד"ה מנחת ובעול שלמה שם.

בבאור קושיא דאביי ופירוקא דרבה, ע"י במיוחס לרשב"א, וע"ע ח"י הגר"י ז וחי' ראל' ד.

האמר מר מליקה בכל מקום במזבח כשירה, ולהלכה ע"י ראב"ד ור"ה קינין כב. אי בעי דווקא מזבח או מהני בכל מקום בעזרה, וע"י רמב"ם מעה"ק ז' ט' ובחי' הגר"י ז כאן

עולת העוף וכו' וע"י שיטמ"ק שהקשה שיש חילוק במה שכאן היה מבדיל, ע"י ת"י וע"ע טהרת הקודש, ובחי' הגר"י ז.

בחילוק שבין הזאה למיצוי, ע"י רש"י כאן, וסותר לדבריו בזבחים סד: ד"ה היה ע"ש רש"ש, וע"י טהרת הקודש מה שיש לחלק בין מיצוי למיצוי.

"החיזוק היומי"

בירושלמי ברכות ה' א' ר' פנחס בשם ר' הושעיה המתפלל בבית הכנסת כאילו מקריב מנחה טהורה, וביאר בדרשות רבינו יוסף מסלוצק דכוונת הדברים הוא כמו דאמרינן בסוגיין לרבי שמעון שבמנחה שלא לשמה כשירה כיון שמעשיה מוכיחין עליה, ה"ה הכא כיון שעשה מעשה בהליכתו לבית הכנסת, אף אם תפילתו לא תהיה בכוונה השלימה והראויה, כיון שמעשיו שהלך לבית הכנסת מוכיחים על כוונתו הוי מנחה טהורה, ונאים הדברים לזמן הזה בתחילת חודש אלול לאחר ימי דפגרא להתחזק בזה שתהא תפילתו מרוצה ומקובלת לפני הבורא יתברך.

לע"נ הג"ר חיים בן-ציון בה"ג רבי משה זצ"ל נלב"ע טו' כסלו תשעח'
להנצחות והארות 0527652935, או 7652935@gmail.com לקבלת
הדף במייל שלח בקשה לכתובת זו, והדף יישלח אליך בל"ג מידי יום.